

ת"פ 9498/08/22 - מדינת ישראל נגד רפאל חיימוב-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 9498-08-22 מדינת ישראל נ' חיימוב

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות נגב
נגד הנאשם		רפאל חיימוב-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד נועם בונדר

גזר דין

רקע

1. ביום 17.4.23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ו**תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים שימשה הגב' שירה אלפסי (להלן: המתלוננת) עובדת בלשכת התעסוקה באופקים.

בתאריך 22.5.23 (צ.ל 22.5.22 - י.ב.ה.) סמוך לשעה 10:06 בבוקר, הגיע הנאשם ללשכת התעסוקה, פנה למתלוננת וזו הסבירה לו כי עליו להמתין לתורו. מיד לאחר מכן ניגש הנאשם בשנית לדלפק הקבלה של המתלוננת, הכה באמצעות ידיו על השולחן, חבט בחוצץ הפלסטיק שעמד על השולחן תוך שהמתלוננת בלמה את החוצץ על מנת שלא יפגע בה. בשלב זה הנאשם הוצא מהלשכה על ידי האבטחה.

עוד באותו היום, סמוך לשעה 12:30, בעת שיצאה המתלוננת מהלשכה ופנתה לכיוון רכבה, הנאשם אשר ישב על ספסל סמוך התקרר לכיוונה, אחז בדלת רכבה, רכן לכיוונה ובתנועת גוף המתקרבת לגופה נופף בידיו לעברה ואמר לה "**את תמותי עוד היום**". בתוך כך תקף אותה הנאשם בכך שירק עליה והדף אותה בכתפה, אז הגיעו מאבטחים והנאשם ברח מהמקום.

3. במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית, וסוכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש למאסר בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

4. ביום 26.3.23 התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית אשר מצאה את הנאשם כשיר ואחראי למעשיו.

5. במעמד הדיון ביקש ב"כ הנאשם להגיש מסמך רפואי אך לבסוף הוסכם על הצדדים כי הנאשם סובל מהפרעה דיכאונית.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיש טיעונו בכתב (ת/1) בהם תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, וטען לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים בשים לב לכך שהנאשם ביצע את המעשים ללא כל התגרות מוקדמת מצד המתלוננת ועל רקע ביצוע עבודתה. ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה התומכת בטענתו. בשים לב להיעדר עבר פלילי עתר לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי קנס ופיצוי הולם למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירות אינן ברף הגבוה של האיומים והאלימות ואף לא נגרמה חבלה, ועל כן מתחם הענישה צריך שינוע בין מאסר על תנאי ועד 9 או 12 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה התומכת במתחם לו טען. ב"כ הנאשם פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם שאינו צעיר, רווק, נעדר עבר פלילי, עובד במפעל לייצור נייר, סיים לימודי הכשרה (נ/1), שירת שירות צבאי חלקי בעקבות מצבו הנפשי. הנאשם מתגורר עם הוריו שמצבם הרפואי אינו בטוב והוא אף מטפל בהם. הוסיף כי מדובר באירוע חריג וחד פעמי והנאשם הביע חרטה כנה והתבייש במעשיו. ב"כ הנאשם הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לתיק וטען כי על אף שהנאשם נמצא כשיר ואחראי למעשיו, הרי שיתכן כי מצבו הנפשי עומד בבסיס המעשים. ובשים לב להודאת הנאשם בביצוע המעשים וללקיחת אחריות כנה על מעשיו, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי.

8. הנאשם הביע צער ובושה על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. בקביעת מתחם העונש על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים

10. בכל הנוגע לעבירת האיומים, הרי שהערך החברתי שנפגע מעבירות האיומים הינו שמירה על שלווה נפשם,

ביטחונם וחירות פעולתם של המתלוננים. ביחס לעבירת האיומים נקבע ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.1.06):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט."

11. באשר לעבירת התקיפה של עובד ציבור הרי שהערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף והביטחון האישי. כל אדם, באשר הוא, זכאי להגנה על שלמות גופו ובטחונו, והדברים נכונים ביתר שאת כשהאלימות מופנית כלפי עובדי ציבור על רקע מילוי תפקידם.

12. כאשר מדובר בעובדי ציבור הרי שפגיעה בהם כמותה כפגיעה בשמירה על הסדר, שלטון החוק והשמירה על ביטחונם ויכולתם של אנשי רשויות אכיפת החוק לבצע את תפקידם ללא מורא ומבלי שיפגעו. ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.3.11), נקבע:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם"

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

13. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה בעבירות מסוג זה, יש לתת את הדעת לכך שהמתלוננת הינה עובדת בלשכת התעסוקה וכי המעשים בוצעו על רקע בקשתה מהנאשם להמתין לתורו. בתגובה לדבריה הכה הנאשם את השולחן בידיו וחבט בחוצץ מפלסטיקי. אולם בכך הנאשם לא אמר די, אלא התיישב על ספסל והמתין לסיום יום עבודתה של המתלוננת, ובעת שיצאה התקרר לכיוונה, איים עליה ותקף אותה. ודוק, נוכח פער הזמנים, במהלכם יכול היה הנאשם להתקרר ולחדול ממעשיו, ותחת זאת בחר לאיים ולתקוף את המתלוננת, ניתן ללמוד כי לא מדובר במי שפעל באופן ספונטאני מתוך סערת רגשות, אלא במי שפעל מתוך יישוב ושיקול הדעת. עוד נתתי דעתי לכך שמדובר באיום קונקרטי לפגיעה במתלוננת במטרה להטיל אימה ופחד על המתלוננת, בשים לב לכך שאחז בדלת רכבה, רכן לכיוונה, נופף בידיו לעברה ואמר לה **"את תמותי עוד היום"**, תוך שירק עליה והדף אותה בכתפה. נתתי דעתי לכך שהנאשם ברח מהמקום רק לאחר הגעת המאבטחים. לצד האמור נתתי דעתי לכך שהתקיפה לא הסבה חבלה למתלוננת. עוד נתתי דעתי לעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית כי הנאשם ביצע את המעשים על רקע תחושת כעס כלפי המתלוננת בשל התנהלות קודמת מולה וכי לא התכוון לממש את האיום.

14. נוכח האמור, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני.

15. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק עבירת איומים - שלוש שנות מאסר ובעבירת תקיפת עובד ציבור - שלוש שנות מאסר גם כן.

16. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג אלה מלמדת על מגוון עונשים:

ברע"פ 5759/20 **אזברגה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.8.20) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת עובד ציבור ואיומים בגין תקיפת פקח שרשם לו דו"ח חנייה, בכך שהכה אותו בצווארו ובעט ברכו, עקב אחריו, קילל אותו ואיים שישרוף אותו. המבקש המשיך ועקב אחרי הפקח עד למשרדי הפיקוח העירוני, אז הגיעה שוטרת ובדרך לניידת המשיך לאיים על הפקחים שיראה להם מה זה. מתחם הענישה נקבע בין 3-15 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי של הנאשם נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 7398/15 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.11.2015) אושר עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות שנגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור ואיומים, בכך שזרק עציץ מפלסטיק על ראשה של עובדת בלשכת התעסוקה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1648/14 **יפרח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.4.2014) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים, בכך שתקף שני חוקרי מע"מ שביקשו לערוך חיפוש בביתו. החוקרים הציגו למבקש צו חיפוש, אך הוא קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכוח לפיו של אחד החוקרים. בנוסף, שרף את הצו ואיים על חייהם של החוקרים. בערעור על חומרת העונש, הפחית בית המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם ל-4 חודשי מאסר בפועל, תחת עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 6268/12 **שחורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.9.12) נדחה ערעור ובקשת רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי פקח שרשם לו דו"ח, שעונשו נגזר לארבעה חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

בעפ"ג 24983-08-22 **דויח נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.12.22) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי רופא תוך שהפנה לצילומים של ביתו, לאחר שביטל לו מרשם של תרופה נרקוטית. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר ועונשו נגזר לחודש ויום מאסר.

בעפ"ג 31668-08-17 **צבח עדואן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.10.2018), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, בעבירה של איומים כלפי עובדת סוציאלית, בשעה שנפגש עם ילדיו בנוכחותה. נקבע מתחם עונשי הנע בין 3 ל-7 חודשי מאסר, והוטל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, שכלל הפעלת שני מאסרים מותנים.

בת"פ 50539-01-20 **מדינת ישראל נ' קידר** [פורסם בנבו] (18.1.21) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך

שירק בפניו של סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר בעבודות שירות ועונשו נגזר לחודשיים מאסר בפועל.

בת"פ 48710-07-21 **מדינת ישראל נ' דהיני** (לא פורסם) הורשע נאשם בעבירת איומים על עובדת סוציאלית ובית המשפט הטיל עליו שישה חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 45490-04-22 **מדינת ישראל נ' דוד ספיר** [פורסם בנבו] (22.9.22), הורשע נאשם בשתי עבירות איומים ובניסיון תקיפה גם כלפי שוטרים והושת עליו 4 חודשי מאסר בפועל לאחר שנקבע מתחם ענישה הנע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בת"פ 29405-06-15 **מדינת ישראל נ' ממו** [פורסם בנבו] (23.3.17) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור בכך שהכה רופא בצווארו. מתחם הענישה נקבע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם נגזר ל-4 חודשי מאסר בפועל וצו של"צ בהיקף של 150 שעות.

בת"פ 40135-03-20 **מדינת ישראל נ' בר סלע** [פורסם בנבו] (9.5.22), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד חירום בכך שהכה בפניו של רופא בעת שהסביר לו על מצבה הרפואי של אשתו ולאחר שהעיר לו על כך שהקליט את דבריו וחסם את עדשת מצלמתו של הנאשם שניסה לצלם אותו. מתחם הענישה נקבע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

17. בנוגע לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש בהם הוטלו עונשים צופי פני עתיד, ראשית אציין כי באותם מקרים הנאשמים הורשעו בעבירה של תקיפת עובד ציבור ללא עבירה נלווית ובעניינו עבירת האיומים אינה ברף הנמוך נוכח נסיבות ביצוע העבירה. זאת ועוד, מדובר בפסקי דין של בתי משפט השלום אשר כידוע אינם מחייבים ואף אינם מנחים, ובכל זאת אבקש להתייחס אל קביעת מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי.

18. בתיק זה מתחם העונש הראוי אינו יכול להתחיל במאסר על תנאי, והסיבה לכך נטועה במכניזם לקביעת מתחם העונש בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין. על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יהיו ברף הנמוך. אלא, שבמסגרת בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נתתי דעתי לכך שמדובר בשתי עבירות וכי הנאשם איים על המתלוננת, ירק עליה והדף אותה בכתפה. זאת ועוד, אין תקיפה סתם של אדם כתקיפה סתם של עובדת במגזר הציבורי, על רקע ביצוע עבודתה וחמור מכך על עניין של מה בכך, משביקשה מהנאשם להמתין לתורו. כמו כן, אין עבירה ספונטאנית כעבירה שבוצעה לאחר יישוב הדעת. מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרתה של העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על עובדי המגזר הציבורי באשר הם ואשר על כן אינו מתיישב עם האינטרס הציבורי.

19. משזה נאמר, אציין כי עיינתי אף בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה אולם שם רף האלימות גבוה מעניינינו ובחלק מהמקרים אף נגרמו חבלות של ממש.

20. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד שנים עשר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

סטייה ממתחם העונש ההולם

21. בעניינו של הנאשם לא מצאתי שיקולים לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרא שכן על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] בעניינו אין אינדיקציה להליך שיקומי כלשהו משום שהנאשם לא עבר טיפול ואף לא התבקש בעניינו תסקיר שירות המבחן.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

22. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:
הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה, התנצל ולקח אחריות על מעשיו.
נתתי דעתי לעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם, אשר לא תפורט מטעמי צנעת הפרט, אולם לא התרשמתי כי מצבו הנפשי של הנאשם עמד בבסיס המעשים.
נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם אשר מתגורר עם הוריו ומטפל בהם. עוד נתתי דעתי במידה מסוימת להסכמת הצדדים כי הנאשם סובל מהפרעה דיכאונית.
נתתי דעתי למאמציו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי בשים לב כי סיים בהצלחה לימודי הכשרה במקצועות שונים, ומניסיונותיו לקיים רצף תעסוקתי (נ/1).
מנגד, נתתי דעתי לכך שאין אופק טיפולי כלשהו בעניינו של הנאשם וכי הנאשם אינו צעיר או מבוגר במיוחד באופן המצדיק התחשבות בגילו.
23. נוכח האמור, התרשמתי כי יש לקבוע את העונש הראוי ברף הנמוך של המתחם.

סוף דבר

24. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בדואר אופקים בכתובת גולומב 1 אופקים.

ב. הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות השירות ביום 18.10.23.

ג. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ד. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת איומים.

ה. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג עוון.

ו. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע.

ז. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.23. התביעה תעביר את פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.